RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

nr. 190.817 van 25 februari 2009
in de zaak A. 125.222/X-11.079.

In zake : 1. Cecile HERTECANT,
2. Beatrice HERTECANT,
die woonplaats kiezen bij
advocaat B. ROELANDTS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Kasteellaan 141

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat P. AERTS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Coupure 5.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Cecile HERTECANT en Beatrice HERTECANT op 9 augustus 2002 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 29 mei 2002 van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar houdende gedeeltelijke goedkeuring van het deel van het vergunningenregister met betrekking tot de verkavelingsvergunningen van voor 22 december 1970 ingediend door de gemeente Wetteren, voor de verkavelingen in kwestie met uitzondering van de verkavelingsvergunning met ref. AROHM 10.275-623V met toepassing van artikel 191, §1, 4/ en artikel 192 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur A. VAN MINGEROET;

Gelet op de beschikking van 28 september 2005 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie met verzoek tot voorzetting van de verzoekende partijen;

Gelet op de beschikking van 3 november 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 november 2008;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. THYSSEN, die loco advocaten B. ROELANDTS en J. TEMMERMAN verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat K. DE MULDER, die loco advocaat P. AERTS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur A. VAN MINGEROET;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

OVERWEEGT WAT VOLGT :

1. <u>De feiten</u>

1.1. Op 20 november 1967 wordt aan Paul MORNIE een verkavelingsvergunning nr. 10.275.623V verleend voor het opdelen van een perceel gelegen te Wetteren, Kwatrechtsteenweg in 6 loten.

1.2. Op 18 april 1970 worden de gronden waarop de verkavelingsvergunning betrekking heeft in hun geheel verkocht aan HERTECANT-DE WITTE.

1.3. Met toepassing van artikel 192 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna: DRO) melden de verzoeksters op 5 juni 2000 aan de gemeente Wetteren eigenaar te zijn van 6 niet bebouwde kavels in een vergunde, niet-vervallen verkaveling die dateert van voor 22 december 1970.

1.4. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wetteren beslist op 8 maart 2002 akkoord te gaan met de opname in het vergunningenregister van de meldingen van een reeks onbebouwde percelen in niet-vervallen verkavelingen van voor 22 december 1970, waaronder de voornoemde verkaveling van de verzoeksters.

1.5. De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar besluit op 29 mei 2002 het volgende:

> "De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar geeft zijn gedeeltelijke goedkeuring aan het deel van het vergunningenregister m.b.t. verkavelingen van voor 22 december 1970, ingediend door de gemeente Wetteren, voor de verkavelingen in kwestie met uitzondering van deze met ref AROHM 10.275-623V, in toepassing van artikel 191, § 1,4**/** en artikel 192 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening".
>
> Deze beslissing wordt als volgt gemotiveerd :
>
> "Uit dit onderzoek blijkt dat:
> (...)
> - de voornoemde verkaveling 10.275-623V als vervallen dient beschouwd gelet dat uit de bijgevoegde stukken blijkt dat zij in haar totaliteit werd vervreemd aan één persoon zonder verdere verkoop of realisatie van de kavels.
> (...)".
>
> Dit is het bestreden besluit.
>
> Dit besluit werd op 12 juni 2002 door de gemeente Wetteren aan de verzoeksters ter kennis gebracht.

2. <u>De ontvankelijkheid</u>

Luidens artikel 96, §1 DRO is het vergunningenregister een "geïnformatiseerd gegevensbestand over de perceelsgebonden informatie met betrekking tot de ruimtelijke ordening en de stedenbouw op het grondgebied van een gemeente" dat "voor het hele grondgebied van de gemeente minstens de (in deze bepaling opgesomde) informatie per kadastraal perceel (bevat)". Onder Hoofdstuk I "Informatieverplichtingen" van Titel IV van hetzelfde decreet is in artikel 134, § 3 bepaald dat het vergunningenregister toegankelijk is voor het publiek en dat uittreksels eruit verkregen kunnen worden. Uit deze bepalingen blijkt dat het vergunningenregister een louter informatief karakter heeft, en de inhoud ervan "geen invloed (heeft) op de stedenbouwkundige status" van het betrokken onroerend goed (Memorie van Toelichting, Parl. St. Vl. Parl. 1998-1999, stuk 1332, nr. 1, 79, en Verslag, Parl. St. Vl. Parl. 1998-1999, stuk 1332, nr. 8, 17), en dat het in artikel 135, § 1 bedoelde stedenbouwkundig uittreksel "alleen maar vrijblijvende informatie bevat" (Verslag, Parl. St. Vl. Parl. 1998-1999, stuk 1332, nr. 8, 100). De vermeldingen in het vergunningenregister hebben aldus geen constitutief, maar een louter declaratoir karakter. Luidens artikel 192 DRO, zoals vervangen bij het decreet van 26 april 2000, en van toepassing op het ogenblik van het nemen van het bestreden besluit, is de verkavelingsvergunning wat de kavel of kavels in kwestie

betreft, definitief vervallen, enkel indien de eigenaar van een niet bebouwd deel van een verkaveling die dateert van vóór 22 december 1970, zich niet gemeld heeft bij het college van burgemeester en schepenen binnen een termijn van 90 dagen na 1 mei 2000. Luidens artikel 98 DRO is het college van burgemeester en schepenen overigens “verantwoordelijk voor de overeenstemming van het vergunningen-register met de stukken die erin moeten worden opgenomen”. Uit hetgeen voorafgaat volgt dat een al dan niet vermelding in het vergunningenregister -ook al zou deze niet terecht zijn- de rechtstoestand van de betrokken eigendom niet vermag te wijzigen. Dit geldt in tegenstelling tot hetgeen de verzoeksters voorhouden in hun laatste memorie ook in zoverre de vermeldingen in het vergunningenregister betrekking hebben op de verkavelingsvergunningen van vóór 1970. De bestreden beslissing is een niet voor vernietiging vatbare akte.

Het beroep is niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN
BESLIST DE RAAD VAN STATE :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, ieder voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijfentwintig februari 2009, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	R. STEVENS,	kamervoorzitter,
	P. LEFRANC,	staatsraad,
	J. VAN NIEUWENHOVE,	staatsraad,
Mevr.	G. SCHEVENEELS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

G. SCHEVENEELS. **R. STEVENS.**